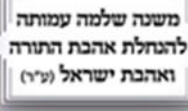

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי אברהם דב"ר יהודה אריה לייב אויערפאך זצ"ל
הגה"ק רבי אברהם יצחק ב"ר יהודה אריה לייב גליק זצ"ל
הגאון רבי יוסף נחמיה בהג"ר עקיבא קורניצער זצ"ל
הגה"צ רבי שרגא פייביש בהג"ר אלימלך רובין זצ"ל

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

והלויים - בעת שנבחרו לשירות
במדבר, ואינה נוהגת לדורות.

שְׁלֹשָׁה מְגַלְחִין את שערם, וְתִגְלַחְתֶּן מִצֹּהַ: הַנְּזִיר שנאמר בו "וגלח הנזיר פתח אוהל מועד את ראש נזרו" (במדבר ו, יח), וְהִמְצַרְעַ וְהַלְוִיִּם כשנתחנכו לעבודה במדבר, כמו שנאמר "והעבירו תער על כל בשרם" (במדבר ח, ז), והיתה זו מצווה באותה שעה, ואינה נוהגת גם בדורות הבאים. וְכֻלָּן שְׁגִלְחוּ שְׁלֹא בְּתַעַר, או שְׁשִׁירָו שנשאר עליהם שְׁתֵּי שְׁעָרוֹת - לא עָשׂוּ פְלוֹם לא קיימו את מצוות התגלחת, ברם שונה הנזיר מהמצורע ומהלוויים, שהוא מגלח שער ראשו בלבד, ושונה מצורע, ששתי התגלחות שלו הן דווקא ע"י כהן.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

מצותן שיהיו שוות- דלכתוב רחמנא צפרים, ומיעוט צפרים שתיים. שתי דכתב רחמנא למה לי, אלא ללמד שיהיו שתיים שוות.

ונמצאה טריפה כו'- דחיות כתיב, פרט לטריפות. תמות המשתלחת- יניחנה עד שתמות מאליה.

שְׁתֵּי צְפָרִים שמביא המצורע כמו שלמדנו במשנה א, **מְצוֹתָן שְׂיֵהוּ שְׂוֹת בְּמִרְאָה** היינו שיהיה להן גוון דומה ו**בְּקוֹמָה** שתהא קומתן שווה ו**בְּדָמַיִם** ומחירן יהיה שווה*, ו**לְקִיחָתָן כְּאַחַת** ומצווה לקנות את שתיהן יחד באותו הזמן. ומלמדת המשנה **אַף עַל פִּי שְׂאִינָן שְׂוֹת** לא במראה ולא בקומה ולא במחיר - **כְּפְּשׁוֹת** שכן מה שצריך שיהיו שוות זה רק מצווה, אך אין זה מעכב. אם **לָקַח** קנה **אַחַת** מהציפורים **הַיּוֹם וְאַחַת** ואת הציפור השנייה **לְמָחָר** קנה ביום המחרת - **כְּפְּשׁוֹת** בדיעבד. **שְׁחַט אַחַת מֵהֶן** מהציפורים ו**נִמְצְאָתָא שְׁלֵא דְרֹר** שהציפור שנשחטה אינה ציפור דרור - **יִקַּח זֹוג לְשֻׁנְיָהּ** ציפור אחרת לזווגה לציפור השנייה, **הָרְאִישׁוֹנָה** זו שנשחטה ונמצאה שאינה ציפור דרור **מִתְּרַתּוֹ בְּאֹכִילָהּ** שהואיל ולא היתה ציפור דרור התברר למפרע שלא היתה בת זווגה של הציפור האחרת. אם **שְׁחָטָהּ** שחט אחת מהן ו**נִמְצְאָתָא טְרִפָּה** אע"פ שהיתה ציפור דרור, מכל מקום הואיל ונמצאת טריפה, הרי שלא היתה ראויה לטהרת המצורע ולפיכך - **יִקַּח זֹוג לְשֻׁנְיָהּ** ייקח ציפור חדשה לזווגה לציפור השנייה, לפי שלא נקבעה הציפור השנייה בשחיטה זו, **הָרְאִישׁוֹנָה** זו שנשחטה ונמצאת טריפה **מִתְּרַתּוֹ בְּהִנְאָהּ** שהרי לא נקבעה לטהרת המצורע, ואינה מותרת באכילה כדין כל טריפה. אם **נִשְׁפָּךְ הַדָּם** של הציפור השחטה, קודם שהיזו ממנה על המצורע שבע פעמים - **תָּמוּת הַמְּשִׁתְּלַחַת** מניחים אותה למות ברעב, שהואיל והראשונה נשחטה כראוי אלא שנשפך דמה, לפיכך הציפור השנייה נקבעה עימה לטהרת המצורע, ושוב אין ראוי לזווגה עם ציפור אחרת, וצריך להביא במקומן שתי ציפורים חדשות. ואם **יָמְתָה** הציפור **הַמְּשִׁתְּלַחַת** לאחר שנשחטה הציפור הראשונה - **יִשְׁפָּךְ הַדָּם** של הציפור השחטה, וייקח במקומן שתי ציפורים חדשות**.

*דבר זה נלמד בגמרא (יומא מב, ע"ב) ממה שנאמר "ולקח... שתי צפורים", והרי מיעוט 'ציפורים' שתיים, ומה תלמוד לומר 'שתי?'. שיהיו שתיהן שוות, ויש מוסיפים שלמדים משני שעירי יום הכיפורים, שכתוב בהם שלוש פעמים 'שני', ומכאן צריך שיהיו שווים בשלושת הדברים שהזכירה המשנה.

**בתורת כהנים למדים דין זה ממה שנאמר "את הציפור החיה יקח אותה", ודרשו מייתור המילה 'אותה', שרק אותה ייקח ולא זולתה, שאם מתה המשתלחת, לא ייקח אחרת תחתיה לטבלה בדם זה. וממילא נמצאנו למדים, שאם נשפך הדם, תמות המשתלחת, ולא ישחט אחרת, לפי שצריך לקחת רק את הציפור החיה שהיתה בת זווגה של השחטה.